

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Törökvilág Budán*

Forrás: *Budapesti Hírlap*

Osztályozás

Tárgy

665(09)

Hely

Idő

"1560/1923"

Személy

Törökvilág Budán.

Kaptuk a következő sorokat: Igen tisztelt Szerkesztő Ur! 1560. körül történt, boldog emlékeztető Szokoli Musztafa budai idejében, hogy a vitéz Ahmed bimbasi, ki janicsárjaival elősönek kelt át az eszéki hidon és Ibrahim bosztandzsi aga, a kertek felügyelője, fitytyet hányva a Próféta parancsának, a ködös muharem havának egy barátságatlan napján, az agának a várhegy lábánál, körülbelül a mai Szarvas-téren épült házában, a Korán minden tilalma ellenére nagy szeszéletet rögtönöztek. Csak úgy dült beléjük a rengeteg sashegyi bor s az óriási fakancsók alighogy megteltek, valóságos szédítő sebességgel megint kiürültek. A brüsszai szolganépség alig győzte hordani a sok finom italt. A siposok közel voltak ahhoz, hogy kidüljenek. Idestova huszonnégy órája fújták már egyfolytában az Eufrát vidékéről hozott dallamokat s a talán még Ertogrul idejéből származó táncok ütemét, melyek már-már rogyadozásra készítették az erzurumi vásáron félfont szinezüstért vásárolt Fatime máskülönben eléggé izmos térdeit. Javában folyt a dinom-dánom, mikor a vitéz Achmed bimbasi, szesztől izzó fővel kiadta a jelszót: „Fel Mehmed béghez!” Mehmed, a bimbasi földije, Tolna és Baranya válija volt s Pécsen székelt, akkor azonban történetesen épp csuzát gyógyította a budai források vizénél s a Gellért-hegy alján, a mai Horthy Miklós-ut elején lakott, egy Drinápolyból ideszakadt, becsületes mozzlim fogadósnál.

A novemberi hideg sem volt képes az agyakra nehezedett borgőzt eloszlatni, a mit az is bizonyít, hogy Ahmed és Ibrahim módfelett felháborodtak azon, hogy az utmentén sorakozó házakból, a melyekben rációk és svábok laktak, világosság szűrődik ki a párás és ködös éjszakába.

— A gyaurok világítani mernek? — üvöltötte magából kikelve Ahmed, Ibrahim pedig tele torokkal szekundált, mert a szemérmelenségnek ez a hihetetlen foka őt is kihozta sodrából. Ahmed azonban, erőfeszítés ember léte, nem érte be az ordítással, hanem rögtön a főkapu őrségéhez küldött, honnan futólépésben érkezett egy csausz vezetése alatt nyolc iszahi, kik parancrot kaptak, hogy a gyaurok házában minden világosságnak rögtön vessenek véget, a mécseket és egyéb akkoriban használt fényforrásokat oltsák el, mert a gyaurok kutyáknak nem kell világítás, azok sötétben is élhetnek.

A parancs akkor is csak olyan parancs volt, mint a mi időnkben s alig egy negyedóra múlva koromsötétség borította a tájat s a Várhegy aljától a Gelérthegy lábáig egyetlen házban sem volt világosság. A derék csausz pedig nyolc iszahiával — re bene gesta — bevonult a főőrségre.

A lumpok a köszvényes Mehmed béget, zajos derültséggel fogadott élénk tiltakozása ellenére, kiráncigálták az ágyból és a korhelyek ellenmondást nem tűrő erőszakosságával kényszerítették, hogy velük igyék, a mit a bég drágán fizetett meg, mert reggel, a forró fürdőben, váratlan gutaütés örökre végzett vele. Itt a földön. Fent a paradicsomban, a hogyan kidukál az igazhívőnek, bizonyára folytatódott léte. Allah rahmet ejléssün! Isten irgalma legyen vele!

Ahmed és Ibrahim pedig nem győztek

betelni a sikerült tréfával, a melynek révén sötétség borult a hegy alatt épült házak gyaurok lakóira.

Hanem — egészen váratlanul — folytatása is akadt az esetnek. A hatalmas budai basa, Szokoli Musztafa, valahogyan tudomást szerzett a dologról s mert a közrend körül szabálytalanságot, kihágást nem tűrt s különben is barátja volt a világosságnak s ellensége a sötétségnek, Ahmed bimbasi büntetésből Mezopotámiába helyezte át. Ibrahim agának pedig ötven bambuszt vetetett a talpára s feldulatta a Várhegy alján épült otthonát. Azon idő óta este mindig világosság volt a budai oldalon, egészen 1923. muharem (november) haváig, midőn is már négyizben szűnt meg a világítás, egy alkalommal, pláne, havazás közbejötték nélkül is. Mi, szegény budaiak, nem tudjuk, melyik Ahmed vagy Ibrahim tüzi velünk tréfáit, mi csak azt tudjuk, hogy homeroszi kacajra érdemesek a közállapotok ott, ahol egy félnapos olvadásos havazás egész városrészekre sötétséget boríthat.

Hol vagy Szokoli Musztafa és hol a bambusz?

Kiváló tisztelettel

Budapesten, 1923. nov. 27.

P. Á.